

CS

Eucharistická slavnost

v sobotu 20. září 2014

v utrechtském Dómu

**125 let Utrechtské unie -
Společenství starokatolických církví**

PŘÍSLUŠENSTVÍ

Společná příprava a prosba za odpuštění

Ve jménu + Otce, i Syna i Ducha Svatého.

Amen.

Přistoupím k Božímu oltáři.

K Bohu, zdroji mé jásavé radosti.

Naše pomoc je ve jménu Páně.

Neboť on stvořil nebe i zemi.

Bože, obrať se k nám a budeme žít.

A tvůj lid se bude radovat v tobě.

Pane, ukaž nám své milosrdenství,

A dej nám svou spásu.

Neboť u tebe je plnost odpuštění a milosti.

Ty nás osvobodíš od všech našich vin.

ticho

Boží milování + je veliké a jeho dobrota je bez konce.

Ať nám dá, abychom se smířeným srdcem předstoupili před jeho tvář a radostnými ústy zvěstovali jeho chválu..

Amen.

Denní modlitba

Věčný Bože,

ty jsi svou církev zbudoval

na základě apoštolů a proroků

a na Ježíši Kristu, svém Synu, který je kamenem úhelným.

Prosíme tě, dej nám,

abychom podle jejich naučení a jejich příkladu

nacházeli vzájemné propojení,

a byli tak jedním svatým chrámem,

v němž budeš s potěšením prodlévat.

Skrze našeho pána Ježíše Krista, tvého Syna,

který s tebou a Duchem Svatým

žije a panuje na věky věků.

Amen.

Izajáš 55, 1-11

Vzhůru! Všichni, kdo žízníte, pojdte k vodám, i ten, kdo peníze nemá. Pojdte, kupujte a jezte, pojdte a kupujte bez peněz a bez placení víno a mléko! Proč utrácíte peníze, ale ne za chléb? A svůj výdělek za to, co nenasytí? Poslechněte mě a jezte, co je dobré, ať se vaše duše kochá tukem! Nakloňte ucho a pojdte ke mně, slyšte a budete živi! Uzavřu s vámi smlouvu věčnou, obnovím milosrdenství věrně Davidovi prokázaná. Hle, dal jsem ho za svědka národům, národům za vévodu a zákonodárce. Hle, povoláš pronárod, který neznáš, pronárod, který tě nezná, přiběhne k tobě kvůli Hospodinu, tvému Bohu, za Svatým Izraele, který tě oslavil. Dotazujte se na Hospodina, dokud je možno ho najít, volejte ho, dokud je blízko. Svévolník ať opustí svou cestu, muž propadlý ničemnostem svoje úmysly; nechť se vrátí k Hospodinu, slituje se nad ním, k Bohu našemu, vždyť odpouští mnoho. Mé úmysly nejsou úmysly vaše a vaše cesty nejsou cesty moje, je výrok Hospodinův. Jako jsou nebesa vyšší než země, tak převyšují cesty mé cesty vaše a úmysly mé úmysly vaše. Spustí-li se lijavec nebo padá-li sníh z nebe, nevrací se zpátky, nýbrž zavlažuje zemi a činí ji plodnou a úrodnou, takže vydává símě tomu, kdo rozsívá, a chléb tomu, kdo jí. Tak tomu bude s mým slovem, které vychází z mých úst: Nenavráť se ke mně s prázdnou, nýbrž vykoná, co chci, vykoná zdárně, k čemu jsem je poslal. Konec prvního čtení.

ze Skutků apoštolů 8, 26-40

Anděl Páně řekl Filipovi: „Vydej se na jih k cestě, která vede z Jeruzaléma do Gázy.“ Ta cesta je opuštěná. Filip se vydal k té cestě a hle, právě přijížděl etiopský dvořan, správce všech pokladů kandaky, to jest etiopské královny. Ten vykonal pouť do Jeruzaléma a nyní se vracel na svém voze a četl proroka Izaiáše. Duch řekl Filipovi: „Běž k tomu vozu a jdi vedle něho!“ Filip k němu přiběhl, a když uslyšel, že ten člověk čte proroka Izaiáše, zeptal se: „Rozumíš tomu, co čteš?“ On

odpověděl: „Jak bych mohl, když mi to nikdo nevyloží!“ A pozval Filipa, aby nastoupil a sedl si vedle něho. To místo Písma, které četl, znělo: „Jako ovce vedená na porážku, jako beránek, němý, když ho stříhají, ani on neotevřel ústa. Ponížil se, a proto byl soud nad ním zrušen; kdo bude moci vypravovat o jeho potomcích? Vždyť jeho život na této zemi byl ukončen.“ Dvořan se obrátil k Filipovi: „Vylož mi, prosím, o kom to prorok mluví – sám o sobě, či o někom jiném?“ Tu Filip začal u toho slova Písma a zvěstoval mu Ježíše. Jak pokračovali v cestě, přijeli k místu, kde byla voda. Dvořan řekl: „Zde je voda. Co brání, abych byl pokřtěn?“ Filip mu řekl: „Jestliže věříš celým svým srdcem, nic tomu nebrání.“ On mu odpověděl: „Věřím, že Ježíš Kristus je Syn Boží.“ Dal zastavit vůz a oba, Filip i dvořan, sestoupili do vody a Filip je pokřtil. Když vystoupili z vody, Duch Páně se Filipa zmocnil a dvořan ho už neviděl, ale radoval se a jel dál svou cestou. Filip se pak ocitl v Azótu. Procházel všemi městy a přinášel jim radostnou zvěst, až se dostal do Cesareje. Konec druhého čtení.

podle Jana (15, 1-8), nizozemsky:

Ježíš pravil:

Já jsem pravý vinný kmen a můj Otec je vinař. Každou mou ratolest, která nenese ovoce, odřezává, a každou, která nese ovoce, čistí, aby nesla hojnější ovoce. Vy jste již čisti pro slovo, které jsem k vám mluvil. Zůstaňte ve mně, a já ve vás. Jako ratolest nemůže nést ovoce sama od sebe, nezůstane-li při kmeni, tak ani vy, nezůstanete-li ve mně. Já jsem vinný kmen, vy jste ratolesti. Kdo zůstává ve mně a já v něm, ten nese hojné ovoce; neboť beze mne nemůžete činit nic. Kdo nezůstane ve mně, bude vyvržen ven jako ratolest a uschne; pak ji seberou, hodí do ohně a spálí. Zůstanete-li ve mně a zůstanou-li má slova ve vás, prostě, oč chcete, a stane se vám. Tím bude oslaven můj Otec, když ponese hojné ovoce a budete mými učeďníky.

Slyšeli jsme slovo Boží.

O zpívá: Chvála tobě, Kriste!

Kázání od Msgre. dr. Haraldá Reína

Čtení: Deuteronomium 4,32-40, Žalm 145,1-12, Skutky apoštolů 8,26-40 a Janovo evangelium 15,1-8

Milé slavnostní shromáždění,

...zasadit, nechat růst a sklízet, resp. nést plody jak je tomu u vinné révy, to je téma 15. kapitoly Janova evangelia. Ale nemějte obavu. Nebudu se tady dnes vydávat za experta na vinařství. Pro nás, zde shromážděné křesťany a křesťanky jsou důležité analogie. Vinným kmenem je míněn Ježíš Kristus, resp. jím do života povolána Církev. Bůh a jeho Duch Svatý jsou sazeč a pěstitel vína. A vinnými hrozny jsou myšleni jednak jednotliví křesťané a křesťanky individuálně, ale i nejrůznější církve nebo konfese. Z toho pro mě v dnešním kontextu vyplývají následující otázky: jak má jednotlivý křesťan a jak má křesťanská církev jakožto vinař plody pro svět ve smyslu podobenství Ježíše Krista – jak má zasadit, nechat růst a sklízet? Jak si Utrechtská unie starokatolických církví představuje sama sebe jako vinaře? Jaké je poselství Utrechtské unie pro křesťanstvo, pro Evropu a pro svět dnes?

Jistou obtíží je možná to, že tento text z Janova evangelia je u mnoha lidí nepříliš oblíbený. Až příliš dlouho byl chápán jako hrozba týkající se individuální zpovědi. Mezi čtenáři Bible a mezi posluchači kázání šířil strach, že člověk nebude pro Boha dost dobrý: nedokáže přinést plody a bude tedy vyřazen; a tím bude i na posledním soudu patřit mezi ty odsouzené ke zkažení.

Tento naléhavý aspekt sice řeč Ježíše k jeho učedníkům obsahuje, ale není v ní jeho těžiště. V centru stojí příslib Kristův: „Zůstaňte ve mně a já budu zůstat ve vás;“ „Kdo ve mně zůstává a já v něm, ten přináší mnohé ovoce.“

Začínám sázením

Církev a církve nejsou žádný náhodný produkt dějin nebo lidmi svobodně založené spolky. Jsou to Boží sazenice v rámci dějin světa. On je založil skrze Ježíše Krista a ustanovuje je v Duchu Svatém. Také naše biskupství, naše církevní obce jsou takovými sazenicemi Božími, respektive jsou vinným plodem a mají svůj zvláštní úkol na vinici Páně. I tehdy, když se vyskytují rozdělení a toto rozdělení na konfese je hříšné, je to prostě realita. A v této realitě máme coby vinné plody své mimořádné úkoly a své mimořádné určení.

Nyní přicházím k růstu

Růst je znamením života. Ježíš Kristus nám sám dal příkaz: *„Jděte ke všem národům a získávejte mi učedníky, křtěte ve jméno Otce i Syna i Ducha svatého a učte je, aby zachovávali všechno, co jsem vám přikázal. A hle, já jsem s vámi po všechny dny až do skonání tohoto věku.“* (Mt 28,19-20). Ale tento Boží příslib platí jenom křesťanské Církvi, respektive vinnému plodu. Není platný pro jednu každou ratolest, jednu každou církev. Existují i větší církve, než je Utrechtská unie, které už byly pozřeny tokem dějin. Myslím například na kvetoucí církve severní Afriky, které padly za oběť islámské invazi. Totéž je dnes aktuálním a tragickým tématem v Iráku a Sýrii. A existují i menší církve, než je Utrechtská unie, které se velmi rozrostly. Dnes se to děje především v Africe, Asii a jižní Americe. Růst ale není něco, co bychom si mohli vynutit. Možná je to právě jen Boží vůlí, že církve v jiných částech světa silně rostou, zatímco církve v Evropě navzdory všemu úsilí těch, kdo sází, spíše vadnou. Možné je také Boží vůlí, že Utrechtská unie zůstává malým vinným plodem. Ale přes to přes všechno je i u nás v Evropě růst možný – v osobní víře, ve společenství církevních obcí a v církvi jako takové. Zbytek už záleží jenom na Bohu.

Jak můžeme růst ve víře? To je ve skutečnosti velmi jednoduché: skrze čtení Bible, bohoslužebné slavení, modlitbu, přebíráním služby nebo úradu ve společenství, skrze lásku k bližnímu a sociální práci mimo samotnou obec. Když se chceme stát rostoucí církví nebo rostoucím společenstvím, pak je úspěch závislý především na tom, jak moc se jako jedinci dokážeme sžít se svou vírou a dávat ji příkladem.

Jak to udělat, abychom mohli společně růst jako jedno společenství? To můžeme chápat různými způsoby, kvalitativně a/nebo kvantitativně. Ale nesmíme nikdy stavět kvantitu a kvalitu proti sobě. Čím více roste kvalita, tím větší je šance, že i kvantita se přizpůsobí. Kdo se přihlašuje k nějaké církvi jako její člen, nemůže být tak docela bez závazku. Stává se součástí společenství. Být součástí znamená spoluslavit, společně nést, společně hledat, společně trpět, společně se radovat, společně rozhodovat. Hélder Camara jednou napsal: *„Když člověk sní, tak to zůstává pouhým snem. Když ale sní všichni společně, stane se to skutečností.“* Jaký je náš starokatolický sen, který je skutečností a který se má stát ještě větší skutečností? Je to katolická místní církev, která je vedena společně konsensuálním principem a na rovině jednotlivých obcí je stejným způsobem vedena věřícími a jejich farářem. Je to katolická místní církev, která má své vlastní principy, ale dává i možnost jednotlivci rozhodovat se podle svého svědomí v širokém množství případů. Je to katolická místní církev, kde je na všech úrovních zcela samozřejmě praktikováno zrovnoprávnění žen. Katolická místní církev, které leží na srdci dialog s ostatními církvemi, ekumenické snažení a jednota Církve jako takové. Katolická místní církev, jejíž centrum se nachází v nedělním slavení eucharistie.

Když byste byli požádáni, třeba na nějakém místě, jako je vzdělávací kurz nebo u stolu s neznámým spolustolovníkem,

abyste se představili, řekli byste o sobě asi mnoho: Jméno, příjmení, povolání, bydliště, a podobně. Ale pravděpodobně byste nezmiňovali svou náboženskou příslušnost. Protože žijeme v západní Evropě, v kultuře, pro niž je víra považována za soukromou věc. Ale i ve třetím tisíciletí je každá křesťanka a každý křesťan – stejně jako v dobách staré církve – povolán za misionáře nebo misionářku. Situace v kontextu globalizace a sjednocující se Evropy je stejná jako v římské říši: lidé hledají – přestože na povrchu by se zdálo, že vlastně téměř všechno mají – stále hlubší smysl svého života. Příslušnost k nějaké církvi je ale dnes podřízena osobním potřebám. Kam se mi chce patřit a kde se cítím jako doma. A většina lidí to objevuje na své cestě životem skrze osobní kontakty mezi lidmi. Právě tím, že ostatní hovoří o své víře a že se radují ze svého vnitřního přesvědčení, které vyznávají, třeba právě takovým způsobem, že mým náboženským domovem je malá církev, která je stále vinnou ratolestí na vinném kmeni Páně. Jsem rád, že k ní náležím. V ní může každý něčím být a každý může něčím přispět. Největší nebezpečí pro církev v Evropě není to, že by je zničil nějaký vnější nepřítel, ale to, že budou lidmi prostě zapomenuty, nebo přehlíženy. Růst ve víře znamená také to, že se ke své církevní domovině bez okolků a se samozřejmostí přiznáváme. Pokud jde o obraz vinné révy, tak tam je to docela jasné. Jenom taková réva může nést plody, která čerpá svou sílu z vinného kmene, který ji nese. Z něj dostává sílu a život. Ale být spojen s vinným kmenem neznamená, že se uzavřeme před změnami ve svém okolí. I překonané představy je třeba brát na světlo a dotazovat se na ně. Platné odpovědi musejí být stále znovu nalézány. Někdy je v tomto případě nezbytné přistoupit k radikálnímu přelomu. Lidé, k nimž v Janově evangeliu mluví Ježíš, se pro něj vyvázali ze svých dosavadních životů. Podobenství o vinném kmeni a o ratolestech je v Janově evangeliu zařazeno mezi takzvané řeči na rozloučenou. Ježíš připravuje své učedníky na to, že zemře. Nežůstane to tak, jak je to teď! Nebudu tady již pro vás v bezprostřední blízkosti. Ale

navzdory tomu pro vás platí: nadále s vámi zůstanu, když zůstanete i vy ve mně. Právě tak jako ratolesti na vinném kmeni, které stále znovu vyrůstají a vyráží na nich čerstvé listí a plody.

I Utrechtská unie se za posledních 125 let změnila. Tady jsou jen dva příklady z nedávné minulosti:

Zatímco dosud jsme pěstovali především kontakt s pravoslavnými, anglikány, a římskokatolickou církví, vstoupili jsme nyní v kontextu migrace, evropské integrace a globalizace navíc do kontaktu s dalšími autonomními katolickými církvemi, jako je církev Mariavitů v Polsku, Švédská církev, indická Mar-Thoma církev (Mar Thoma Syrská církev) a nezávislá církev na Filipínách (Iglesia Filipina Independiente).

Současné církevní společenství s anglikánskými církvemi v Evropě v důsledku migrace začíná vyvolávat otázky, zda se jedná jenom o jakési existující společenství na papíře, nebo zda by se z něj měly vyvodit i nějaké strukturální důsledky?

Jsem přesvědčen o to, že všechny tyto změny s Boží pomocí zvládneme.

Jsme a zůstáváme s Boží pomocí na špici ekumenického úsilí. Lidé skrze nás přicházejí k víře. Nacházejí u nás svůj duchovní domov. Jsou u nás posilováni. Lidé u nás nacházejí povolání k duchovenské službě. Trpící u nás nacházejí pomoc, blízkost a přátelství.

Proto budme vděční za to všechno, co se u nás pro Ježíšovo jméno děje. A jak se praví v žalmu 145., je zapotřebí Bohu v první řadě děkovat. Na něm záleží co má s námi v úmyslu, ne na nás. „*Veliký je Hospodin a vší chvály hodný, jeho velikost je nevyšlovná.*“

Vyznání víry

Eucharistická slavnost, v níž se uskutečňuje život církve a dává se nejhluběji zakoušet, je prodchnuta vírou v trojjediného Boha. Tato víra je slovy vyjádřena ve vyznání víry přijatém koncili v Niceji (325) a Konstantinopoli (381). Dnes zpíváme vyznání víry latinsky, tradičním liturgickém jazyce západní katolické církve, jíž je utrechtská církev součástí.

Obec povstane a zpívá vyznání víry.

A: Vyznejme společně s církví ve všech dobách a na všech místech svou víru v trojjediného Boha.

Český překlad nicejsko-cařihradského vyznání víry:

Věříme v jednoho Boha,
Otce všemohoucího, Stvořitele nebe i země, všeho viditelného i neviditelného.
Věříme v jednoho Pána, Ježíše Krista, jednorozeného Syna Božího,
který se zrodil z Otce přede všemi věky:
Bůh z Boha, Světlo ze Světla, pravý Bůh z pravého Boha, zrozený, nestvořený, jedné podstaty s Otcem: skrze něho všechno je stvořeno.
On pro nás lidi a pro naši spásu sestoupil z nebe.
Skrze Ducha svatého přijal tělo z Marie Panny a stal se člověkem.
Byl za nás ukřižován, za dnů Poncia Piláta byl umučen a pohřben.
Třetího dne vstal z mrtvých podle Písma.
Vstoupil do nebe, sedí po pravici Otce.
A znovu přijde, ve slávě, soudit živé i mrtvé a jeho království bude bez konce.
Věříme v Ducha svatého, pána a dárce života, který z Otce vychází,
s Otcem i Synem je zároveň uctíván a oslavován a mluvil ústy proroků.

Věříme v jednu, svatou, všeobecnou, apoštolskou církev.
Vyznáváme jeden křest na odpuštění hříchů.
Očekáváme vzkříšení mrtvých a život budoucího věku.
Amen

Přímluvy

Obec stojí nebo sedí.

A: Modleme se v pokoji Bohu, našemu Pánu.

Přímluvy jsou přednášeny účastníky kongresu mladých.

Mládežníci:

Modleme se za . . .

krátké ticho

Mládežník zakončí modlitbou ve svém vlastním jazyce, která skončí slovy:

Modleme se.

*Obec zpívá jako odpověď **Kyrie Eleison***

Poslední přímluva obsahuje výzvu k osobní modlitbě. Po ní následuje ticho.

Na závěr se arcibiskup modlí kongresovou modlitbu.

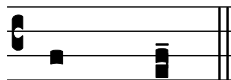
Pane, náš Bože,
jak bychom mohli vstát
a jít k tobě a ke svým bližním,
kdybys to nebyl ty sám, kdo nám ukazuje cestu.

Prosíme tě:

Ukaž nám toho, který je naším pokojem a naší cestou,
Ježíše Krista, našeho Pána;
probud' nás k životu ve tvém Duchu,
abychom povstali jako tví synové a dcery,
znovuzrozené lidstvo, které je připraveno k tomu

vyznávat tě slovem i činem
jako Boha svých životů,
nyní i navěky.

O:

A - men.

Pozdravení pokoje

*Jáhni přinášejí pozdravení pokoje do lodi kostela.
Věřící podávají pozdravení pokoje ostatním okolo sebe.*

Arcibiskup podává pozdravení pokoje biskupům a hostům.

*Během pozdravení pokoje zpívá dětský sbor:
'Vrede voor jou'.*

Příprava darů

Obec se posadí.

Koná se sbírka.

Sbírka, chléb a víno jsou přinášeny zástupci obce k oltáři.

Chléb a víno jsou připraveny.

Následně jsou chléb, víno i obec okuřovány.

*Během toho zpívá obec kongresovou píseň ,Op weg gegaan'
od Andriese Govaerta – Christiaan Winter*

Kongresová píseň ,Na cestě'

Stále na cestě, ještě dlouho do cíle,
suchou zemí, kde pálí žízeň,
prázdna nádoba, otevřené dlaně,
srdce, které by chtělo naslouchat,
otevřená kniha, ale to co čtu

uniká mému chápání.

Kdo mě povede? Kdo mi otevře slovo,
kdo se ke mě připojí a uslyší to co zní,
kdo mě vezme za ruku a ukáže mi
život, který stojí za to žít?
Jak mohu slyšet němého beránka,
uniká mému chápání.

Duch posílá vykladače:
muže co dokáže vest a učit,
stará proroctví zaznívají nanovo,
a hledají své naplnění –
beránkem je Kristus
a my již nejsme sami.

Ponořeni ve vodu a v ducha,
rozkvétáme a náš květ přináší plody.
Jako služebníci přicházíme
abychom na zem přinesli tvé království.
Naše srdce nepotřebuje jiný poklad
protože jen ty sám jsi Bůh.

A: Modlete se, bratři a sestry,
aby Bůh, náš všemohoucí otec
přijal naše dary.

O: Ke své slávě a spáse světa.

A: Amen.

Modlitba nad dary

A: Modleme se

krátké ticho

Pane,
ať oheň Ducha Svatého
posvětil tyto dary
a očistí i naše srdce
aby se stala obětí, která se ti zalíbí,
skrze Krista, našeho Pána.

O: Amen.

Eucharistická modlitba

(Tato eucharistická modlitva, číslo 3, je společná všem starokatolickým církvím Utechtské unie)

A: Pán s vámi.

O: I s duchem tvým.

A: Vzhůru srdce.

O: Máme je u pána.

A: Vzdáváme díky Bohu, našemu Otci.

O: Je to důstojné a spravedlivé.

A: Ano, hoden jsi, abys přijal naše díky,
Pane, svatý Otče,
mocný Bože na věčnosti,
skrze Krista, našeho Pána,
který nás, tvůj lid, doprovází na cestě k tobě.
V něm je partna naše provázanost s tebou
a vytváří z nás jeden živoucí chrám pro tebe,
tvou církev.

Tvé tělo, které jednou nabude dokonalosti
ve zjevení nebeského pokoje,
svatého města Jeruzaléma.

Proto zpíváme spolu s anděli a archanděli,
se všemi, kdo stojí kolem tvého trůnu
chválu tvé slávy
bez konce:

Sanctus

z New People's Mass od Gregoryho Murreye.

Svatý, svatý, svatý Pán
Bůh zástupů.
Nebe i země jsou plné
tvé slávy.
Hosana na výsostech.
Požehnaný, jenž přichází
ve jménu Páně.
Hosana na výsostech. +

A: Požehnaný jsi, Bože a Otče našeho Pána Ježíše Krista,
Otče milosrdenství a Bože veškeré útěchy.
Tak jsi miloval svět, že jsi dal svého jediného Syna,
aby každý, kdo v něj věří, nezahynul, ale měl život věčný.
On ustanovil trvalou památku tvých spasitelných činů:
V noci, kdy byl za nás vydán, vzal chléb,
vzdal ti díky, rozlámal jej a řekl:
Vezměte a jezte z toho všichni:
Toto je moje tělo, které se za vás vydává.
Právě tak vzal po večeři kalich
znovu ti vzdal díky a řekl:
Vezměte a pijte z něho všichni:
Toto je kalich mé krve, která se prolévá za vás a za všechny
na odpuštění hříchů.
Toto je smlouva nová a věčná. To konejte na mou památku.
Proto si, Otče, před tebou připomínáme vtělení tvého Syna,
jeho slova a znamení, jeho ponížení a poslušnost až k smrti
na kříži a jeho vzkříšení ve slávě.
Ty jsi ho vyvýšil nade všechno a dal jsi mu jméno nad každé
jiné jméno:
aby se před jménem Ježíš sklonilo každé koleno
na nebi, na zemi i v podsvětí, a každý jazyk, aby, Otče,
vyznal ke tvé slávě: Ježíš Kristus je Pán.

S díky a chválou přinášíme, Otče, toto znamení Kristovy oběti před tvou tvář a prosíme tě:

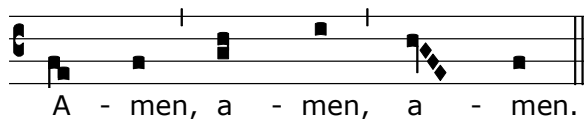
sešli svého svatého Ducha a naplň tyto dary jeho životodárnou silou, ať se nám stanou tělem a krví tvého milovaného Syna.

Ať chléb, který lámeme, je účastí na těle Páně a kalich, nad nímž ti dobrořečíme, je účastí na krvi našeho Pána Ježíše Krista.

Všechny nás spoj v jedno tělo, kdo jíme z tohoto jednoho chleba. Ve společenství s Matkou Boží Marií, s apoštolů a mučedníky, se svatým Willibrordem... a se všemi tvými svatými, v jednotě s naším biskupem ..., a se všemi biskupy, kněžími i jáhny a s celou tvou církví tě chválíme a plni radosti očekáváme slavný příchod tvého Syna, našeho Pána, Ježíše Krista.

Skrze něho a s ním a v něm je tvoje všechna čest a sláva, B ože, Otče všemohoucí, v jednotě Ducha svatého po všechny věky věků

O:

Otčenáš

A: Modleme se, jak nás to naučil náš Pán:

Každý se modlí ve svém vlastním jazyce.

Otče náš, jenž jsi na nebesích,
posvět se jméno tvé,
přijď království tvé,
buď vůle tvá jako v nebi, tak i na zemi.
Chléb náš vezdejší dej nám dnes
a odpusť nám naše viny,

jako i my odpouštíme našim viníkům
a neuved' nás v pokušení,
ale zbav nás od zlého.
Neboť tvé je království i moc i sláva navěky.
Amen

K lámání chleba

A: Chléb, který mámeme
ať nám dá účast
na Těle Kristově.

A: Všichni jsme jedno tělo,
neboť máme podíl na jednom chlebu.

Během toho zpívá obec Agnus Dei

Přijímání

Arcibiskup pozdvihne chléb a kalich a zvolá:
Požehnaní,
kdo jsou pozváni
ke svatební hostině Beránkově.

Na to všichni odpoví:
Pane, nejsem hoden,
abys vešel pod mou střechu.
Ale řekni jen slovo
a má duše bude uzdravena..

Při těchto slovech se bijeme v prsa.

*Svaté přijímání se bude rozdávat na několika místech; chléb
přijímáme ve stoje, ideálně na ruku, abychom ho mohli
následně namočit do jednoho ze dvou kalichů.*

Každý přijímá chléb a víno se slovy:
Tělo a krev Kristovo.

Děkovná modlitba po přijímání

Obec povstane.

A: Pán s vámi.

O: I s duchem tvým.

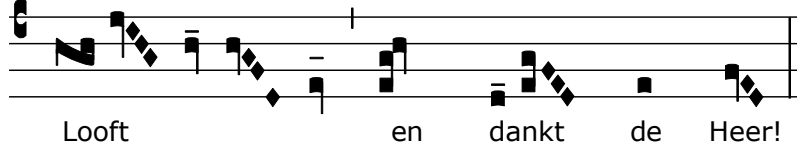
A: Modleme se.

krátké ticho

A: Bože a Otče,
pokrop nás rosou svého Ducha,
abychom vydali plody
lásky, věrnosti, míru a spravedlnosti,
nyní i po všechny věky věků.

O: Amen.

J:

O: Bohu díky.

Požehnání

E: Pán s vámi.

A: I s duchem tvým.

E: Ať je jméno Páně velebeno.

A: Nyní i na věky.

E: Naše pomoc je ve jménu Páně.

A: Neboť on stvořil nebe i zemi.

E: Požehnej vás všemohoucí Bůh,
Otec + i Syn + i Duch + Svatý.

A: Amen.